

Bütün ülkelerin
proleterleri birleşin!Karkören hemü-
velatan vekbin!**İŞÇİNİN SESİ**Devrim ve
sosyalkizm için
örgüt serberberliği!Yıl:8, Sayı:214-215
1 Kasım 1982**CEK - AL**

TKP DAVASI İDDİANAMESİ - V

Bu meyanda TKP Leninciler Eşgüdüm Komitesi Üst Bürosu tarafından 14 Eylül 1980 tarihinde yayınlanan "Bildiri"nin son bölümünde şöyle deniyor:

"Tüm halk güçleri, bu arada TKP Leninci kesimi illegal çalışmayı yetkinleştirmeli, propaganda ve ajitasyon çalışmalarını yeni duruma uyarlamalı ve yaygınlaştırmalıdır. Tekil gurupların çıkışları yoldaşça ikna yoluyla önlenmeli, tüm devrimci güçlerin eşgüdümlü çalışmaları sağlanmalıdır. Varolan yerel halk örgütlenmeleri ne pahasına olursa olsun korunmalı, önemli fabrika ve semtlerde, bölgelerde halkın içine gömülü, yığınlarla bağlı illegal devrimci merkezler oluşturulmalıdır. Partimizin Leninci örgüt yöneticileri sorumlu oldukları bölgelerdeki tüm devrimci güçlerle düzenli görüşmek, bilgi alışverişi yapmak ve çalışmalarımızdan onları haberdar etmekle yükümlüdürler.

"Emperyalizm ve yerli finans-kapital, bu darbeye yurdumuzda devrimci durum ülke çapında krize yükselmeden işin başını kesmek istemiştir. Darbenin anlamı burada yatıyor. Ne var ki darbenin kendisi bile yığınları ayaklandırabilir, ülke çapında krizi yaratabilir. Komünistlerin ve tüm devrimcilerin görevi bunu sağlamaya çalışmaktır. Ajitasyon ve propagandamızda, yığın çalışmamızda halk ayaklanmasını hazırlamalı, bu nesnel aşama gelene dek ise ayaklanma aşaması gelişmesine davranışlardan sakınmalı, kadroların korunmasına olağanüstü titizlik göstermeliyiz. Devrim yolu, halkı bilinçlendirmekten ve önündeki görevlere hazırlamaktan geçiyor.

(..)

3. Örgütün gelişmesi

TKP 1980 Leninciler Konferansı ve anlamı

1980 yılı başlarında TKP Leninciler Konferansı, gerçekte *İşçinin Sesi* veya İngiltere Gurubunun ayrı bir örgüt haline gelmesi anlamını taşımaktadır.

Konferans iç tüzüğü'nün 2. maddesinde yer alan "Veli Dursun, Fatma İzlem ve Levent yoldaş dışındaki yoldaşların adları güvenlik açısından

değiştirilecektir" hükmü ve daha sonra dipnot olarak eklenen "Konferans tutanaklarının yayına hazırlandığı süre içinde V.Demir yoldaşın adının değiştirilmesine de güvenlik açısından bir neden kalmadığı Üst Büro tarafından karara bağlanmış ve açıklanmış olduğu için tutanaklarda onun adı da değiştirilmeden kullanılmıştır" kaydı bu şahısların TKP'den ihraç edildiklerini belirten bir delil durumundadır. Söz konusu kişilerden Veli Dursun'un Nihat Akseymen, V. Demir'in de Haluk Yurtsever'in takma adları olduğunun ve her iki şahsın TKP'den ihraç edildiklerinin bilinmesi bu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır. 1980 Leninciler Konferansı'nın toplanmasıyla, 1932 yılından beri TKP kongresinin toplanmadığını vurgulamak suretiyle 1980 Konferansı'nı toplayarak hem TKP çizgisinin dışına çıkılmadığını ve yapılmayanın kendileri tarafından yapıldığını iddia etmek, hem de görüşünde TKP yöneticilerine bir nevi meydan okumak fırsatı ele geçirilmiştir. Bu durum muvacehesinde TKP'den atılan *İşçinin Sesi* gurubu dirjanlarının yapabilecekleri şey kendilerine bağlı olan kimseleri ve TKP'den kendilerine çekebildiklerini acilen bir araya getirip, örgütleyip bir güç hüviyetiyle takdim etmektedir.

Nihat Akseymen'in konuşmasındaki, "Bu toplantı yöre, il ve il komitelerinde, Merkez Komitesi'nde oportünizme dur demiş kadroların toplantısıdır. Toplantı delegeleri örgütlerinde seçilerek değil çağrılı olarak geldiler. Bu nedenle ve yalnızca bu nedenle kongre değil konferanstır, yoksa partimizin tüm kilit örgütleri, sayısal olarak da önemli bir kesimi temsil edilmektedir" cümlesiyle Türkiye Komünist Partisi Leninciler Eşgüdüm Komitesi imzası ile yapılan açıklamada yer alan; "Türkiye işçi ve komünist hareketinin, partimizin oportünistler (TKP Merkez Yönetimi, İsmail Bilen ve diğerleri ima ediliyor) eliyle itildiği derin bunalımdan çıkış yollarını görüşmek üzere TKP'nin Leninci güçleri bir konferans ile bir araya geldiler. Konferansta partimizin tüm kilit örgütleri temsil edildiler. Bazı yöre ve il örgütleri tüm örgüt olarak katılırken,

menşeviklerin henüz etkinliklerini sürdürebildikleri bazı yöre ve il örgütlerinden konferansa Leninci kanadın sözcüleri katıldılar. Konferans delegeleri arasında çok sayıda yöre ve il komitesi sekreterlerinin, Merkez Komite üyelerinin, başka alanlarda yetkili yoldaşların yer almaları konferansın temsil yeteneğini tartışmaya yer bırakmaz biçimde sergiledi" şeklindeki beyanlar değerlendirilmemizi doğrulamaktadır.

İşçinin Sesi gurubu gerek bu tarz beyanlarıyla, gerek TKP bünyesinde birkaç fraksiyon bulunduğunu belirtmek, gerek kongre tarafından seçilmiş olan şimdiki TKP Merkez Komitesi'ni meşru sayılamayabileceğini hatıra getirmek suretiyle 5. Parti Kongresi toplanıncaya kadar doğru yolu tutan kendi guruplarının TKP'yi temsil edebileceğini ileri sürmüş ve aynı zamanda TKP'den ve onun izlediği SSCB'nin ideolojik çizgisinden ayrılmamış olduklarını vurgulamış olmaktadır.

TKP 1981 Leninciler Konferansı

1980 yılındaki konferansta alınan kararlara uygun olarak faaliyetlerini sürdüren *İşçinin Sesi* gurubu 1981 yılında 2. kez bir konferans daha toplamış ve buna TKP 1981 Leninciler Konferansı adını vermiştir.

Her iki konferans arasındaki en büyük fark, birincisinde 12 Eylül öncesinin, ikincisinde ise 12 Eylül sonrası'nın şartlarının göz önünde tutulmasıdır denilebilir.

Nitekim, 1980 Konferansı'nda "Türkiye'de devrimci durum vardır" tezi esas alınmış ve çalışmalar buna göre yönlendirilmiş iken 1981 Konferansı'nda 12 Eylül'ün getirdiği durum vurgulanmış ve gizlilik ilkesi de ön plana çıkarılarak çalışmalar ve eylemler yeni şartlara göre tasarlanmıştır.

4. Bazı temel konulardaki konferans kararları

Konferans sonrası TKP Eşgüdüm Komitesi imzası ile yayınlanan "Duyuru"

başlıklı bildiri, "... 14 önemli konuda karar kabul edildi. Ayrıca işlemez olmuş eski tüzüğün yerine yeni bir tüzük kabul edildi. ... Konferans 'Tanklarla gelen, devrimle gidecektir' belgisi altında toplandı. ... Şimdi tüm komünistlerin önünde faşist bir iktidar altında gerçekleştirilmeyi bekleyen gerçekten çetin görevler duruyor" denildikten sonra *İşçinin Sesi* gurubunun önümüzdeki dönemdeki faaliyetlerinin dört ana noktada kristalleştiği gözlenmektedir. Bu cümleden olarak şöyle deniyor:

"— Parti örgütünü güçlendirmek, illegal çalışmayı yetkinleştirmek,

"— Her çeşit yanlış akıma karşı ideolojik savaşıma daha genişletmek ve daha iyi örgütlemek,

"— Partimizi 1932'den bu yana yapılmayan 5. Kongresi'ne götürmek,

"— Partimizi, faşist iktidara karşı işçi sınıfının sözcüsü olarak yükseltmek."

Amacı ve çalışma yöntemleri

İşçinin Sesi gurubunun amacının "işbirlikçi-tekelci burjuvaziye ve emperyalizme karşı, tekeldışı burjuvaziyi halk sınıflarından soyutlayarak, kır ve kent küçük burjuvazisinin ve Kürt ulusal hareketinin proletarya hegemonyasında bağlaşıklığını kurarak sosyalizme açılan ileri demokratik halk devrimini gerçekleştirme" olduğu açıklık kazanmaktadır. Bu hedefin gerçekleşmesinde uygulanacak "yöntemler" ve "savaş biçimleri" ise 8 ana madde halinde şu şekilde tesbit edilmiştir:

"— Parti örgütünü hızla yeni koşullara uygun olarak yeniden örgütlemek ve güçlendirmek günün baş görevidir. Faşizm koşulları, illegal parti örgütlenmesine dönüştürdüğü çok daha büyük önem kazandırmıştır. Tüm legal olanakları, yığınlarla bağ kurmanın bir aracı olarak kullanmak da büyük önem kazanmıştır.

"— Devrim propagandasını, devrimci enerji birikimini hızlandıracak, devrimci durum yeniden fişkırmaya yardımcı olacak bir içerikle yoğun olarak sürdürmek. Faşist diktatörlüğe karşı savaşıma devrim savaşına bağlamak.

"— Geçmiş dönemin derslerinin yoğun propagandasını yapmak. Geçmişin deneylerinden ders çıkarmış proletaryanın hegemonyasında bir devrim hareketinin önünde durulmaz bir güç olduğunu göstermek.

"— Kaçınılmaz olan yeni devrimci dalgayı proletaryanın hazırlığı için, sosyalist bilincini pekiştirmek, küçük burjuva kaynaklı oportünizmi partisinden söküp atmak, her çeşit burjuva ideolojisine karşı savaşı arttırmak ve körüklenen sovenizme karşı dünya proletaryasının kızıl enternasyonalist

bayrağını yükseltmek.

"— Faşist iktidarın işçi sınıfına ve emekçi halka karşı ekonomik-siyasal her çeşit zorbalıkla yürüdüğü bugün, ekonomik-demokratik haklar savaşına büyük önem vermek. Bu savaşıma, genel siyasal görevlerle bağlamak.

"— Faşist iktidarı alaşağı etmeyi, devrimi hedefleyen ve günün koşullarına uygun çalışan siyasal hareketlerle eylem birliği yönünde ısrarlı çaba harcamak. Bunun yanı sıra, işçi sınıfının çıkarlarına uygun düştüğü ölçüde, faşist iktidara karşı olan hiçbir siyasal hareketle eylem birliğini reddetmemek.

"— Yavan günlük çalışmaya tam bir komünist cefakârlığıyla daha büyük ağırlık vermek.

"— İşçi sınıfına, gereksinim duyduğu güç toplama fırsatını sağlayan, onu yersiz ve zamansız çıkışlarla kırdırmayan eylem biçimlerini bulup uygulamak.

"— Geri çekilmeyi bilmeyen, derslerden öğrenmeye ve geri çekilme döneminden *saldırıya geçmenin hazırlıkları doğrultusunda* yararlanmayan bir sınıf yenmeyi başaramaz. İşçi sınıfımız şimdi yenmeyi öğreniyor. Türkiye'nin tarihsel yazgısını yerine getirecek, devrimi yapacaktır.

"Tanklarla gelen zorbalar devrimle gidecektir!"

Propaganda ve ajitasyon

1981 TKP Leninciler Konferansı Kararları'nda propaganda ve ajitasyon konusunda şöyle deniyor:

"Komünistlerin propaganda ve ajitasyonunun içeriği, partinin Marksist-Leninist ideolojisi ve o günkü ülke koşullarına göre belirlenmiş siyasal tutumdur. Bu siyasal tutumun yığınların psikolojisine göre uyarlanmış sunulmuş, propaganda ve ajitasyonun biçimidir. Komünist partisi siyasal tutumunu nesnel ortamın somut değerlendirmesine dayandırır. Ancak yığın çalışmasını, yığınların psikolojisini önemle dikkate alan bir propaganda ve ajitasyon ile gerçekleştirir

"12 Eylül faşist darbesiyle karşı-devrim üstün geldi. Ne var ki, ekonomik-toplumsal bunalım sürüyor. Bugün Türkiye'de devrimci durum ortadan kalktı ama devrimle çözülebilir bir durum sürüyor. Bu koşullarda faşist cuntta uzun ömürlü olmayacaktır."

Ve bu alanda önemli bulunan noktalar 7 madde halinde sıralanmaktadır.

Eylem ve gücbirliği

Birlik konusuna 1981 Konferansı kararlarında, "Faşist cuntaya karşı Türkiye devrimci güçlerinin anti-faşist savaş birliğini kurma zorunluluğu ve olasılığı ölçülemez biçimde artmıştır. Bu potansiyeli değerlendirmek, birleştirmek ve doğru yolda gelişmesi için çalışmak komünistlerin görevidir" ifadesiyle deği-

nen *İşçinin Sesi* gurubunca konuyla alakalı olarak:

— Küçük burjuvaziyle belirli bir dönem için eylem birliği yapılabileceği,

— Kürt devrimci demokratlarıyla eylem birliği kurmanın önemli olduğu,

— İ.Bilen'e bağlı TKP'nin Leninci TKP haline getirilmesinin gerektiği,

— Önemli fabrika ve semtlerde, bölgelerde halkın içine gömülü, yığınlarla bağlı illegal savaş merkezlerinin kurulmasının sağlanması,

— *İşçinin Sesi* yöneticilerinin sorumlulukları bölgelerde diğer aşırı sol güçlerle düzenli görüşmeler yapmaları ve onları *İşçinin Sesi* çalışmalarından haberdar etmeleri,

— Dönemin en önemli görevlerinden birisinin anti-faşist devrimci güçlerle eylem birliğinin sağlanması olduğu,

— Reformcu güçlerle de geçici ve sınırlı uzlaşmalara gidilebileceği,

— Burjuvazinin içindeki çelişkilerden azami istifadenin sağlanmasına çalışılması hususları tesbit olunmaktadır.

Gizlilik ve kadro güvenliği

12 Eylül sonrası şartların gizlilik ve kadro güvenliğini önemle ele almayı gerektirdiğine temas edilen 1981 Konferansı kararlarında örgüt mensuplarının çalışmalarında dikkat etmesi zaruri olan hususlar şöylece sıralanmaktadır:

"— Partinin ve yönetici yoldaşların evleri, aynı komite üyesi yoldaşlar ve alt örgütler tarafından *hiçbir koşul altında* bilinmemelidir. Bu evlerde yaşayış biçimleri çevreden koparılmalıdır.

"— Siyasal polis iz sürerken aile ve yakın akraba bağlarını kullanıyor. Bu bağlardan olabildiğince kaçınılmalı ve bu ilişkiler ustaca düzenlenmelidir.

"— Buluşmalarda kullanılan yerler sık sık değiştirilmelidir. Buluşmalar tam zamanında yapılmalı, buluşma takvimleri şifreli olarak saklanmalı ve taşınmamalıdır.

"— Genel olarak yazılı belge taşınmamalıdır. Taşınması mutlak gerekli ise şifrelenmeli ve ustalıkla gizlenmelidir.

"— Buluşma ve toplantılarda tehlike işaretlemesi mutlaka kullanılmalı ve her defa değiştirilmelidir.

"— Buluşan yoldaşlar, buluşma örtüsünü önceden karşılıklı olarak hazırlamalıdır.

"— Gizlilik ve kadro güvenliği konusu parti toplantılarında gündem maddesi olarak konmalı ve yerel uygulama tartışılmalıdır.

"— Partiliye somut çalışmalarında yardımcı olacak parti güvenliği el kitabı çıkarılmalıdır."

Atatürkçülük

Söz konusu konferans kararları arasında yeni yönetimin Atatürkçülük ideolo-

jisini uygulayışına dair bir bölüm yer almakta ve *İşçinin Sesi*'nin konuya bakış açısı ve tavrı şu şekilde ifade olunmaktadır:

“Atatürkçülük, tüm bu uygulamaları, özünde varolan ve faşizmin rahatça üreyebileceği özellikleri nedeniyle kolayca kapsayabilmektedir. Atatürkçülük, tarihsel gelişimi içinde faşist bir ideoloji olarak ortaya çıkmadı. Ama, ‘sınıfsız-ımtiyazsız kaynaşmış toplum’, ‘tek parti-tek şef’, ‘merkezi-güçlü devlet’ gibi temel önermelerle, bugün emperyalistleşmekte olan finans-kapitalin istemlerine güzelce uyumaktadır. Faşist iktidarın Atatürkçülüğe sarılması, onun hem bu özelliklere sahip olmasından, hem de burjuvazinin egemen ideolojisi olmasından ileri gelmektedir. Korporatif toplumu, monolitik devlet yapısını oluşturmaya koyulan faşist cuntanın sınıflararası barışı, güçlü devlet anlayışını, toplumda özveriye ve bürokratik disiplini Atatürkçülük’le bağlaması boşuna değildir.

“Bütün bu gerçekleri gözönünde bulunduran Konferansımız, Atatürk yılı gibi kampanyalarla yurt içinde ve UNESCO aracılığıyla da yurt dışında popülarize edilmeye çalışılan ve faşist cuntaya ideolojik temel oluşturan Atatürkçülüğe karşı ideolojik savaşın hem yurt içinde, hem de yurt dışında yükseltilmesini acil bir görev saymaktadır.”

Silahlı Kuvvetler

Aşırı solcu örgütlerin, emellerinin gerçekleşmesine engel olarak gördükleri güçlerin başında silahlı kuvvetlerimizin bulunduğu, bu bakımdan ordu içinde taraftar kazanmaya ağırlık verdikleri bilinen bir husustur.

1981 Konferans kararlarında konuya ilişkin olarak yer alan şu beyanlar, Silahlı Kuvvetler bünyesinde yürütülmesi hedef itihaz edilen çalışma şeklini ortaya koyması bakımından enteresandır:

“Finans-kapitalin çıkarlarının savunucusu olarak bugün iktidara el koyan ordu, halk yığınlarına karşı burjuvazinin en temel gücüdür. Burjuvazi, ordunun ‘kurtarıcı işlevlerinden’ dem vuran propagandasını azdırarak devrimci durumda çeşitli yaralar almış olan ordudaki disiplin ve birliği güçlendirmeye çalışıyor.

“Ordunun görev yaptığı her bölgede komünistler erler, assubaylar ve subaylar arasında çalışma yapmalı, kişisel ilişkiler kurmalı, sonuçları zaman geçirmeden Eşgüdüm Komitesi’ne iletmelidirler.”

Kürt, Ermeni ve Kıbrıs sorunu

TKP 2. Leninciler Konferansı’na göre:

“— TKP eski oportünist yöneticilerinin sosyal şovenist tutumları nedeniyle

parti dışında kalan Kürt komünistlerini Türkiye Komünist Partisi’ne katılmaya çağırır. Kürt demokratlarının, Kürt ulusunun gerçek kurtuluşu yolunda ilk adım olan ileri demokratik halk devrimini gerçekleştirme yolunda, TKP Leninci güçleriyle bağlaşıklık kurmasının önemini vurgular. Türkiye Kürdistanı’ndaki tüm devrimci demokratik örgütlerle kardeşçe ilişkiler kurmayı görev olarak bir kez daha belirtir.

“— Kürt komünistlerini partimiz saflarında örgütlemek ve devrimci demokrat Kürt hareketleriyle ilişkileri geliştirmek, partimizin bu alandaki çalışmalarını güçlendirmek için merkezi bir Kürt Bürosu kurulmasını karar altına alır.

“Bugün Türkiye’de ulusal sorun Kürt sorunudur. Kürt sorunu ile ulusal azınlıklar üzerinde uygulanan şovenist baskıları aynı düzeyde ele almak oportünist bir tutumdur. Bu oportünizme karşı çıkmak, Türkiye’de ulusal azınlıklar üzerinde var olan ağır baskıları yok saymak anlamına gelmediği gibi, geçmişte işlenen cinayetleri de yadsımak demek değildir.

“Türk şovenistlerinin Türkiye Ermenistanı’nda uyguladığı soykırım, tarihin tanık olduğu en barbar cinayetlerden biridir. Türk şovenist hükümetleri milyonlarca Ermeninin kanına girmiş, mallarını yağmalamıştır. Canını kurtarabilenler ise, binlerce yıldır yaşadıkları toprakları terk ederek dünyanın dörtbir yanına sürgüne zorlanmışlardır. Bugün, yarısı Sovyetler Birliği’nde yaşamak üzere, toplam 6,5 milyon Ermeni nüfusunun ancak 100.000 kadarı Türkiye’dedir.

“Zor yoluyla İslamlaştırma ve Türkleştirme, Batı Ermenistan’daki Türk işgalinin değişmez temelidir. Ermeni kültürünün mirası olan kiliseler, okullar, tarihsel yapıtlar, tarihi istendiğince yazabilmek için yerle bir edilmiştir. Tüm yer adları Türkleştirilmiştir. ‘Türkiye Ermenistanı’ deyiimi bile şiddetle yasaktır.

“Konferansımız, Ermeni soykırımını ve ardından gelen sürgünü açıkça lanetler. Ermeni diasporası son bulmalı, topraklarını terketmek zorunda kalan Ermenilere, bu topraklara serbestçe geri dönme hakkı tanınmalı ve devlet, dönmek isteyenlere her türlü yardımı yapmalıdır. Ermenilerin her çeşit demokratik hakları sağlanmalıdır.

“Ermeni ulusal azınlığının haklarını savunmak komünistlerin görevidir. Sosyalizme açılan ileri demokratik halk devrimi, Ermenilerin haklarını da yaşama geçirecektir.

“İşgalci sömürgeci ülkenin işçi sınıfı olarak Türkiye işçi sınıfı, işgal altındaki Kuzey Kıbrıs’da işçi sınıfının ve halkın işgalcilere karşı savaşına somut destek vermemelidir. Sömürgeci zorbalığı yetmiyormuş gibi, şimdi bir de faşist diktatörlüğü Kuzey Kıbrıs’a uzatmaya çalışan Türkiye finans-kapitaliyle doğrudan yüzyüze olan Kuzey Kıbrıs işçi sınıfıyla, halkıyla sıkı örgütsel bağlar, ilişkiler

geliştirmelidir. Düşmanın ortak olduğu duyurulmalı, faşist bir Türkiye devletine karşı ortak savaşta sıkı eşgüdüm sağlanmalıdır.

“Bu görevler ışığında Konferansımız, Kıbrıs’a ilişkin konularla ilgilenmek üzere bir büro kurulmasını karar altına alır.”

Bu ifadeler TKP *İşçinin Sesi* gurubunun niyet ve faaliyetlerini, ve kimin hesabına, kimin aleyhine konuştuğunu açıkça göstermektedir.

Yayımlar

İşçinin Sesi gurubu tarafından kitap yayını faaliyeti *İşçinin Sesi Yayınları* adı altında sürdürülmektedir. Bu seriden bugüne kadar Türkçe olarak 20’nin üzerinde, İngilizce olarak 6 ve Almanca dilinde kitap yayınlandığı ve bunların kendi görüşlerinin propagandasını yapabileceği amaçla Türkiye’ye de intikal ettirildiği bilinen bir vakıadır.

Sözü geçen kitaplar meyanında şunlar vardır: *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye, Proletarya Enteransyonalizmi, Parti Disiplini, Üçüncü Program ve Görevlerimiz, Açık Mektup, Toplu Sözleşmeler ve Devrim Savaşı, TKP Leninciler Konferansı Kararları 1980, Sınıf Savaşının Vardığı Aşama ve Komünist Partisinin Taktikleri, Kürt Sorunu, Kıbrıs Sorunu, Propaganda ve Ajitasyonun Güncel Sorunları, TKP İkinci Leninciler Konferansı Kararları 1981, Tutanaklar — 1980 TKP Leninciler Konferansı, 12 Eylül Faşist Darbesi ve TKP Eşgüdüm Komitesi Kararları.*

5. Kongre

1981 Konferans kararları arasında yer alan TKP’nin 5. Kongresi’nin toplanması hususunda çalışmaların sürdürüldüğü, Türkiye sorumlusu sanıklarımızdan Hikmet Esen tarafından belirtilmiştir. Hikmet Esen bu konuda, İngiltere’de toplanması planlanan 5. Kongre’ye Türkiye’den iştirak edecek delegelerin seçimi için beş ay önce Türkiye’ye geldiğini, İstanbul, İzmir, Ankara, Manisa illerinin delege seçimlerinin yapıldığı yolunda beyanda bulunmuş ve delegelerden tanıdıklarının adlarını da açıklamıştır. Ve bu konuya dair beyanları ele geçen örgüt dökümanlarıyla da teyit görmüş bulunmaktadır.

TKP Leninciler Konferanslarının tarihleriyle ilgili olarak 1. Konferans’ın Mart 1980’de, 2. Konferans’ın ise Mart-Nisan 1981 tarihinde yapıldığını belirtmiştir.

Bu cümleden olmak üzere *İşçinin Sesi* Ankara İl Komitesi Sekreteri Mehmet Ziyet Baş, 1981 Eylül ayında Avşadaşında *İşçinin Sesi* il komiteleri ve

sekreterleriyle Türkiye sorumlusunun katıldığı bir toplantının tertiplendiğini, toplantı sırasında TKP içinde üç hizbin bulunduğu belirlendiğini ve bu hizblerin şu anda parti yönetimine hakim olan ve Moskova'ya kayıtsız şartsız bağlı bulunan "sağ oportünistler", Aydın Meriç ve Veysi Sarısözen'in önderliğini yaptığı meskur kanada yakınlığı ile tanınan "orta oportünistler" (Aydın Meriç ve Veysi Sarısözen TKP Merkez Komitesi ve Polit Büro üyeleridirler) ile Nihat Akseymen'in liderliğinde kendilerini "Bolşevik" veya "Leninciler" şeklinde tanıtan guruplar olarak tezahür ettiğini, ilk iki guruba "Menşevikler" de denildiğini, TKP Genel Sekreteri İsmail Bilen'in son TKP operasyonları sebebiyle orta oportünistleri suçladığını ve onları partiden ihraç ettiğini, Nihat Akseymen'in, İsmail Bilen'i tasfiye edebilmek için özellikle TKP'den ihraç edilen orta oportünistler ve TKP-B ile ilişkiye geçilerek asgari müştereklerde ortak bir strateji saptanması hususunu *İşçinin Sesi* gurubunun üst sorumlularından istediğini, bu amaçla hapislenerek bulunan TKP ve TKP-B mensuplarıyla temasa geçilmeye çalışıldığını, bünyesinde gerçekleştirilen tasfiyeler sonucu TKP'nin 1982 yılında yapılacak olan kongresine İsmail Bilen'in rapsiz olarak gireceğini beyan etmiştir.

Hikmet Esen'in açıklamasına göre V.Demir takma adlı Haluk Yurtsever 1980 Konferansı'nda yaptığı konuşmasında aynen: "Yoldaşlar, biliyorsunuz, ben uzun zamandan beri Türkiye Komünist Partisi'nde Ege Yöre Komitesi Sekreteri olarak çalıştım. Yine birkaç yıldır da TKP'nin Merkez Komitesi üyesiyim. Ege Yöre Komitesi Sekreterliği görevinden alındım. Merkez Komitesi üyeliği görevim devam ediyor, oradan da çıkarmaları uzun sürmez" demiştir.

Bu bilgiler Mehmet Aydan Bulutgil'in ifade zaptındaki: "1979 yılı sonlarında TKP içinde bölücülük yapan Yürükoğlu gurubunun faaliyetleri İzmir ilinde de ortaya çıkmıştır. Merkez Komitesi üyesi ve Ege Yöre Komitesi Sekreteri Avukat Haluk Yurtsever'in Yürükoğlu'na sempati göstermeye başladığını bana söyleyen Nabi Yağcı, benim Haluk Yurtsever'i İngiltere'den tanıdığını bu nedenle İzmir'e giderek kendisiyle görüşmemi, Haluk Yurtsever'in görüşlerini düzeltmesi konusunda belki etkili olabileceğimi, Haluk'un gerçek tutumunu öğrenmemi istedi. Ben bunun üzerine İzmir'e giderek Haluk Yurtsever'i buldum ve kendisiyle görüş-tüm. Bu görüşmemiz sırasında Yürükoğlu gurubunun görüşlerinin yanlışlığı konusunda kendisini ikna etmeye çalış-

tım. Ancak kendisini ikna etmek mümkün olmadı. Haluk Yurtsever'in kendisinin anlattıklarından edindiğim izlenime göre Yürükoğlu gurubunu açıktan desteklemeye başlamıştı. Ayrıca İngiltere'den dönen eski TKP üyelerinden Hikmet Esen ve Serhan Kalpaklıoğlu'nun da İzmir'e gelerek Yürükoğlu gurubu için örgütsel faaliyetler yürüttüklerini öğrendim. Bu görüşmelerden sonra İzmir'den döndüm. Nabi Yağcı'yı bularak Haluk'un durumu hakkında bilgi verdim. Bir ay kadar sonra yine Nabi Yağcı ile bir görüşmemizde kendisi bana Haluk Yurtsever'in Merkez Komitesi üyeliğinden, daha sonra da parti üyeliğinden çıkarıldığını söyledi" şeklindeki beyanlarıyla tamamen uyum halinde görünmektedir.

Ayrıca kendi beyanlarına göre 1980 yılındaki TKP Leninciler Konferansı'nda 14 Komisyon oluşturulmuştur. Ve 10 numaralı gündem maddesi olan parasal sorun konusundaki komisyonun sözcüsü Akbulut yoldaş isimli Hikmet Esen'dir.

TKP Devrimci Kanat Muhalefeti

Devrimci Kanat muhalefeti TKP'den tam olarak ayrılmamakla beraber, şu andaki yöneticilerin tutum ve davranışlarının yanlışlığı, kariyer peşinde koşmaları, parti içi sorunları çözümlenememesi, tabanda bulunan parti üyelerinin tam olarak eğitilememesi ve 12 Eylül 1980 hareketinden sonra tüm bölgelerde tabana sahip çıkılmaması sonucu partililerin büyük çoğunluğunun tutuklandığı, yöneticinin bu gibi durumlarda mevcut kadroların başında olup bu tutuklamaları önleyici tedbirler alması gerekirken TKP yöneticilerinin bunu yapmayıp kendi bölgelerini terk ederek partililerin büyük çapta tutuklanmalarına sebep olmuş olmaları ve yine TKP'nin bugüne kadar yapmış olduğu çalışmaların çelişkili olduğunu ileri sürerek TKP yönetimine karşı muhalefeti açıklamıştır.

Bu cümleden olmak üzere Devrimci Kanat'ın görüşleri olarak:

a. Ulusal Demokratik Cephe için politik partilerle işbirliği değil, tabanda sınıfsal bir işbirliğinin yapılması, TİP ve TSİP gibi partilere taviz verilmeyip bunlarla mücadele edilmesi,

b. Partiye, partililik vasfı kazanmamış kişilerin yerine kazanmış kişilerin alınması,

c. Türkiye'deki şu andaki rejimin askersel devirme olmayıp faşizm olduğu,

d. Kürt halkına devlet kurma hususunda tüzüğe ilave yapılması,

e. Parti programında kavram karışıklıkları olduğu, programın Polit Büro tarafından hazırlandığı ve kongrenin onayı olmadan kabul edilip geçici

program yapılmadan uygulanmaya konulduğu,

f. Milli demokratik devrim ile ileri demokratik devrimin karıştırılmaması,

g. TKP yöneticilerinin iddia ettiği gibi tutuklamalara *İşçinin Sesi* hizbinin sebep olduğu şeklindeki değerlendirmenin yanlış olduğu, esasen bu hizbin iki yıldan beri var olduğu, gerçek sebebin TKP yönetiminin organlarıyla olan ilişkilerini değiştirmemesinden doğduğu,

h. Yakalanan parti üyesi şahıslar ile cezaevlerinde ilişki kurulmadığı, bu şahısların ev, aile, para gibi ihtiyaçlarının karşılanmaması sonucu tutuklanan parti üyelerinin psikolojik çöküntü içinde buldukları,

ı. TKP yönetiminin 50 yıldan bu yana kongre yapmadığı, kongreden ve parti içi tartışmadan kaçınarak tartışmayı yasakladığı,

i. TKP yönetiminin sendika, gençlik gibi yığın örgütlerini çok erken öne çıkardığı ve dolayısı ile bağımsız parti çalışmasını gölgelediği,

j. Türkiye'de devlet tekeli kapitalizminin gelişmeler gösterdiği fikrinin yanlış olduğu,

k. TKP Merkez Yayın Organı *Atılım* gazetesinin canlı ve günlük sorunlara cevap getirecek bir yayın çalışmasına giremediği,

l. TKP yönetiminin seçimlerde CHP'yi desteklemesinin yanlış olduğu,

m. TKP yönetiminin yurt dışında Türkiye şartlarını gerektiği gibi değerlendiremediği şeklinde eleştiriler getirerek TKP yönetimine karşı Devrimci Kanat muhalefeti başlatmış, İzmir, İstanbul, Ankara ve Adana illerinde örgütlenmeye geçmiştir.

Devrimci Kanat muhalefeti önce İngiltere İl Komitesi üyesi ve sekreteri iken getirdiği eleştiriler sonucu bu görevden alınan ve daha sonra Türkiye'ye gelecek Ankara İl Komitesi üyeliğine verilen Sahir Şükrü Beker ile yine Ankara İl Komitesi üyesi Orhan Necmi Özer, Hüseyin Tevetoğlu, Fevzi Naim Aker adlı kişilerin Ankara İl Komitesi üyeliğinden ihraç edilmeleri üzerine Devrimci Kanat Yürütme Bürosu'nu oluşturarak İzmir ilinde Devrimci Kanat Plenumu adı altında bir toplantı yapmışlar ve bu toplantıda Yürütme Bürosu kararını onaylayarak Yürütme Bürosu Sorumluluğuna Sahir Şükrü Beker, Ankara İl Sorumluluğuna Fevzi Aker, İstanbul İl Sorumluluğuna Orhan Necmi Özer, İzmir İl Sorumluluğuna Seracettin Şimşek isimli kişiler getirilmiştir. Yayın organı olarak da 7-8 daktilo sayfasından ibaret *İç Haberleşme Bülteni* adı altında bir neşriyat çıkarmışlardır.